

RÅDETS REKOMMENDATION
av den 19 januari 2001
om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik

(2001/64/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
 REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.4 i detta,

med beaktande av medlemsstaternas femton rapporter för 2000 om genomförandet av de nationella handlingsplanerna för sysselsättning för 1999 som även beskriver hur de nationella handlingsplanerna anpassats till de ändringar som infördes i riktlinjerna för 2000,

med beaktande av rådets rekommendation av den 14 februari 2000 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik, ⁽¹⁾

med beaktande av kommissionens rekommendation av den 6 september 2000, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 1998, 1999 och 2000 genom resolutioner av den 15 december 1997 ⁽²⁾ och den 22 februari 1999 ⁽³⁾ samt genom ett beslut av den 13 mars 2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000 enades om en övergripande strategi för sysselsättning, ekonomisk reform och social sammanhållning som en del av det kunskapsbaserade samhället, åtog sig att skapa förutsättningar för full sysselsättning och framhöll betydelsen av ett livslångt lärande.
- (3) Europeiska rådet i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 betonade den framträdande roll som arbetsmarknadens parter uppmanas att spela när det gäller att modernisera arbetsorganisationen, främja det livslånga lärandet och öka sysselsättningsgraden, framför allt för kvinnor.
- (4) Rådet antog den 19 juni 2000 rekommendationen om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas ekonomiska politik och Europeiska rådet i Amsterdam den 16–17 juni 1997 enades om en resolution om en stabilitets- och tillväxtpakt i vilken medlemsstaternas åtaganden fastställs.

(5) I den gemensamma rapporten om sysselsättningen för 2000, som utarbetats tillsammans med kommissionen, beskrivs sysselsättningsläget i gemenskapen och granskas de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik med hänsyn till riktlinjerna.

(6) Sysselsättningskommittén och Kommittén för ekonomisk politik överlämnade gemensamt ett yttrande om rekommendationen den 31 oktober 2000.

(7) Mot bakgrund av granskningen av hur medlemsstaterna genomfört sin sysselsättningspolitik anser rådet det vara lämpligt att lämna rekommendationer. Rekommendationerna bör användas sparsamt, koncentreras på prioriterade frågor och bygga på en sund och korrekt analys.

(8) När åtgärder vidtas för att komplettera medlemsstaternas insatser för att bidra till målet full sysselsättning bör medlemsstaternas behörighet respekteras.

(9) Rådet erkänner de betydande insatser som medlemsstaterna redan gjort för att genomföra sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationen av den 14 februari 2000. Vid bedömningen av konsekvenserna av denna politik bör hänsyn tas till sysselsättningsriktlinjernas fleråriga perspektiv.

(10) För att följa sysselsättningsriktlinjerna krävs det att medlemsstaterna har en övergripande strategi för att utforma och genomföra sin sysselsättningspolitik.

(11) För att ett konkurrenskraftigt och dynamiskt kunskapsbaserat samhälle skall kunna utvecklas måste ett livslångt lärande utvecklas och förverkligas och därvid krävs ett aktivt åtagande från alla berörda aktörer, däribland offentliga myndigheter, arbetsmarknadens parter och enskilda personer med relevant bistånd av det civila samhället.

(12) För att angripa ungdomsarbetslösheten, som är ett bestående problem i de flesta av medlemsstaterna, bör alla unga ges möjlighet att komma in i arbetslivet innan de varit arbetslösa i sex månader.

(13) För att förebygga långtidsarbetslösheten hos vuxna, som drabbar ungefär hälften av de arbetslösa i Europeiska unionen, bör alla arbetslösa vuxna erbjudas en ny start innan de varit arbetslösa i tolv månader.

⁽¹⁾ EGT L 52, 25.2.2000, s. 32.

⁽²⁾ EGT C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 69, 12.3.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 72, 21.3.2000, s. 15.

- (14) Det är viktigt att minska de hinder för sysselsättning som skatte- eller bidragssystemen medför för att man skall kunna höja förvärvsfrekvensen bland kvinnor och äldre arbetstagare.
- (15) Det behövs ett bättre företagsklimat och bättre förutsättningar för att enskilda skall kunna bedriva företagsverksamhet så att nya arbetstillfällen kan skapas av fler och mer dynamiska företag.
- (16) Det måste utvecklas grundläggande förutsättningar för att möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn skall kunna utnyttjas.
- (17) En förutsättning för att långvarig sysselsättning skall kunna skapas är sysselsättningsfrämjande skattesystem där det nuvarande kraftiga skattetrycket på arbete flyttas över till alternativa källor för skatteintäkter såsom energi och miljö.
- (18) Lokala sysselsättningsåtgärder bidrar i väsentlig grad till att uppnå den europeiska sysselsättningsstrategins mål.
- (19) En central faktor när det gäller att modernisera arbetsorganisationen och främja företagets och deras anställdas anpassningsförmåga är att det upprättas partnerskap på alla lämpliga nivåer.
- (20) Klyftan mellan könen på arbetsmarknaden, framför allt vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och lön, liksom könssegregeringen inom alla sektorer och yrken kräver övergripande integreringsstrategier och åtgärder för att yrkeslivet och familjelivet på ett bättre sätt skall kunna förenas.

HÄRIGENOM UTFÄRDAS TILL de enskilda medlemsstaterna BIFOGADE rekommendationer.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM

Ordförande

BILAGA

REKOMMENDATIONER TILL DE ENSKILDA MEDLEMSSTATERNA

I. BELGIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Den belgiska arbetsmarknadssituationen förbättrades under 1999 då sysselsättningsgraden ökade kraftigt och arbetslösheten sjönk till en nivå under EU:s genomsnitt. Sysselsättningstillväxten dämpades dock och låg under EU:s genomsnitt och kvarstående problem löses endast i långsam takt.

- Ett stort antal personer blir långtidsarbetslösa och det finns stora grupper av långtidsarbetslösa, som under 1999 utgjorde 5,0 % av arbetskraften.
- Andelen sysselsatta är låg bland äldre personer (12 procentenheter under EU:s genomsnitt). Detta gäller framför allt personer äldre än 55 år, vars sysselsättningsgrad (24,7 %) fortfarande är den lägsta i unionen.
- Det genomsnittliga skattetrycket på arbete är fortfarande ett av de högsta i EU.
- Arbetskrafts- och kompetensbrist kan konstateras samtidigt som de regionala skillnaderna är stora när det gäller arbetslöshet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående genomförandet av en förebyggande politik, reformen av skatte- och bidragssystemet, bättre samarbete mellan arbetsmarknadsmyndigheterna, sänkt skattetryck på arbete och utvecklingen av ett livslångt lärande.

Belgien bör därför göra följande:

1. Intensifiera ansträngningarna för att genomföra den nya individuella strategin för alla unga arbetslösa så att de kan nå innan de har varit arbetslösa i sex månader. Vidta beslutsamma åtgärder för att utforma och börja genomföra ett lämpligt system för att snabbt ingripa till förmån för arbetslösa vuxna.
2. Fortsätta att undersöka de faktorer i skatte- och bidragssystemet som hindrar deltagande på arbetsmarknaden, framför allt när det gäller äldre arbetstagare. Belgien bör framför allt noggrant övervaka de åtgärder som syftar till att förebygga att arbetstagare tidigt slutar arbeta och överväga att stärka åtgärder som hindrar detta.
3. Fortsätta med insatserna för att förstärka samarbetet mellan arbetsmarknadsmyndigheterna för att integrera och samordna olika aktiva åtgärder.
4. Fullfölja och noggrant övervaka åtgärder för att sänka skattetrycket på arbete i syfte att uppmuntra personer att ta anställning och arbetsgivare att anställa samt noggrant övervaka konsekvenserna av de sänkta sociala avgifterna.
5. Utveckla och genomföra en övergripande strategi för ett livslångt lärande för att förebygga kompetensbrist och skapa en bättre grund för en kunskapsbaserad ekonomi och ett kunskapsbaserat samhälle.

II. DANMARK

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Arbetsmarknadssituationen är fortfarande mycket gynnsam och sysselsättningsgraden är den högsta i EU, både när det gäller män och kvinnor. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta. De viktigaste utmaningarna för Danmark är fortfarande följande:

- Att öka den nuvarande arbetskraften, framför allt genom att uppmuntra anställda att stanna kvar i arbetslivet längre och minska det antal personer i arbetsför ålder som uppstår sociala förmåner.
- Att åstadkomma en större balans mellan kvinnor och män inom alla yrken.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående sänkt skattetryck på arbete, incitament för anställda att stanna kvar i arbetslivet längre, integrering av arbetslösa kvinnor och minskad könssegregering.

Danmark bör därför göra följande:

1. Fullfölja och noggrant övervaka genomförandet av de pågående reformerna för att minska det totala skattetrycket på arbete, framför allt skattetrycket på låga inkomster.
2. Öka incitamenten för att ta anställning eller stanna kvar i arbetslivet och fortsätta att övervaka reformen av systemen för förtidspensionering och tjänstledighet, eftersom det finns ett behov av att öka utbudet av arbetskraft.
3. Fortsätta ansträngningarna för att utarbeta en strategi som i högre grad beaktar jämställdhetsperspektivet samt en övergripande strategi för att minska den nuvarande könssegregering mellan yrken på arbetsmarknaden.

III. TYSKLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Efter hand som den tyska ekonomin återhämtar sig ser man allt tydligare att sysselsättningstrenden håller på att vända, och arbetslösheten har sjunkit ytterligare även om konsekvenserna av Tysklands enande fortfarande är märkbara. De viktigaste utmaningarna på den tyska arbetsmarknaden är bland annat följande:

- Långsam återhämtning när det gäller de förlorade arbetstillfällena som registrerades under större delen av 1990-talet (– 1,2 procentenheter per år under perioden 1991–1998). Stora regionala skillnader när det gäller arbetslöshetsciffrorna. Det är främst de nya delstaterna som påverkas.
- Bestående och stor grupp av långtidsarbetslösa som utgör 4,4 % av arbetskraften.
- Trots de reformer som nyligen gjorts är det totala skattetrycket på arbete fortfarande ett av de högsta inom EU.
- Den lilla andel personer mellan 55 och 64 år som fortfarande arbetar (ca 37,8 %) tyder på att det finns ytterligare en outnyttjad sysselsättningspotential och visar att det krävs en mer kraftfull, övergripande politik för livslångt lärande för att förbättra arbetskraftens anställbarhet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skattetryck på arbete, förebyggande politik, skatte- och bidragssystem (framför allt när det gäller äldre arbetstagare), livslångt lärande och jämställdhet.

Tyskland bör därför göra följande:

1. Eftersträva ett fullständigt genomförande av de förebyggande åtgärderna som koncentreras på tidiga åtgärder för att uppfylla enskilda behov och förhindra att personer blir långtidsarbetslösa. Man bör noggrant övervaka framsteg mot gemensamma och nationella mål.
2. Fortsätta undersöka de faktorer som kan hindra eller försvåra deltagande på arbetsmarknaden när det gäller alla grupper, framför allt äldre arbetstagare. Man bör övervaka förändringar vad gäller deltagande på arbetsmarknaden bland äldre arbetstagare och vidta ytterligare åtgärder för att förbättra denna gruppens anställbarhet.
3. Ta itu med kompetensbristen på arbetsmarknaden genom att förbättra ramvillkoren, inklusive incitament för fortbildning, yrkesutbildning och lärlingskap, i samarbete med arbetsmarknadens parter och genom att ytterligare utarbeta en övergripande strategi samt kvalitativa och kvantitativa mål för livslångt lärande. Åtgärder måste vidtas i skolor och utbildningsanstalter för att säkerställa ett bättre övergång till moderna arbetsuppgifter på arbetsplatsen.
4. Fullfölja och övervaka arbetet för att fortsätta att minska skattetrycket på arbete, särskilt genom att, på grundval av den nyligen genomförda skattereformen 2000 och miljöskattereformen, sänka skatter och sociala avgifter. Arbetskraftskostnaderna bör sänkas ytterligare även längst ner på löneskalan samtidigt som behovet av att sanera de offentliga finanserna respekteras.
5. Fullfölja och förstärka den tvåsidiga strategin för att kombinera integreringen av jämställdhetsperspektivet och specifika jämställdhetsåtgärder, och då särskilt uppmärksamma konsekvenserna av skatte- och bidragssystemet för kvinnors sysselsättning samt minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.

IV. GREKLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I slutet av 1999 uppfyllde Grekland konvergenskriterierna för att ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionen. Sysselsättningsgraden i Grekland är emellertid bland de lägsta i EU (55,4 %). Arbetslösheten har ökat under de senaste åren på grund av att arbetskraften vuxit (kvinnor och invandrare) och på grund av att sysselsättningen inom jordbrukssektorn fortsätter att sjunka. Arbetslösheten ligger fortfarande över EU:s genomsnitt och långtidsarbetslösheten har också ökat. Denna situation belyser följande strukturella arbetsmarknadsproblem:

- Arbetslöshetsnivåerna för unga, kvinnor och långtidsarbetslösa är höga och ligger över EU:s genomsnitt.
- Det finns en stor klyfta mellan könen, både när det gäller sysselsättning och arbetslöshet.

- Utbildningsreformerna innehåller åtgärder för att utveckla det livslånga lärandet, men det saknas en tydlig övergripande strategi och systemen för yrkesutbildning liksom annan utbildning måste förbättras ytterligare.
- Stora administrativa bördor hindrar företagsutvecklingen, framför allt i startskedet, och sysselsättningsgraden inom tjänstesektorn är fortfarande låg trots att förbättringar skett på vissa områden.
- Det finns utrymme för förbättring när det gäller användningen av ny teknik och när det gäller att modernisera arbetsorganisationen.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den övergripande strategin, förebyggande åtgärder och aktivering, integrering av jämställdhetsperspektivet, ökad förvärvsfrekvens bland kvinnorna, utbildning, minskad administrativ börda samt modernisering av arbetsorganisationen.

Grekland bör därför göra följande:

1. Utveckla en strategisk ram och en väl strukturerad politik för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna när det gäller alla fyra pelarna.
2. Vidta bestämda och konsekventa åtgärder i enlighet med riktlinjerna 1 och 2 för att förhindra att unga och vuxna arbetslösa blir långtidsarbetslösa genom att vidareutveckla de befintliga planerna för snabba reformer när det gäller den offentliga arbetsförmedlingen. Det statistiska systemet måste förbättras så att indikatorerna för förebyggande åtgärder och aktivering finns att tillgå vid rätt tidpunkt och kan övervakas effektivt.
3. Undersöka möjligheten att sänka skatterna på arbete och/eller inkomst av tjänst för att öka anställningsgraden. Grekland bör också uppmuntra ett ökat deltagande av kvinnor på arbetsmarknaden och förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet.
4. Anta en övergripande strategi och fastställa mål för livslångt lärande, samt ytterligare förbättra utbildningssystemen så att arbetskraftens kompetens förbättras. Stärka stödet för fortbildning, framför allt genom att se till att arbetsmarknadens parter deltar mer aktivt.
5. Anta och genomföra en konsekvent strategi för att betydligt minska den administrativa bördan när det gäller att starta nya företag, för att främja företagande och till fullo utnyttja den sysselsättningspotential som finns i tjänstesektorn.
6. Stärka ett tillvägagångssätt som bygger på partnerskap och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida på alla lämpliga nivåer när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, i syfte att göra företagen mer produktiva och konkurrenskraftiga samtidigt som man åstadkommer den nödvändiga balansen mellan flexibilitet och trygghet.

V. SPANIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Spanien har den ekonomiska tillväxten och sysselsättningstillväxten varit god under de senaste åren, men det finns fortfarande svåra utmaningar:

- Även om sysselsättningsgraden ökar är den bland de lägsta i EU. Arbetslösheten är fortfarande hög och ligger på 15,9 % trots att den sjunkit kraftigt sedan 1996. Långtidsarbetslösheten har också minskat men kvinnor och äldre arbetstagare är fortfarande särskilt drabbade av arbetslöshet.
- Andelen tillfälligt sysselsatta är hög. De flesta av de tillfälliga arbetena är kortvariga och det är främst kvinnor och unga som har denna typ av arbete.
- De regionala skillnaderna är stora samtidigt som den geografiska rörligheten är mycket liten.
- Även om kvinnornas sysselsättningsgrad har ökat är den fortfarande lägst i EU (37,6 %). Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning (30,3 %) är den största i EU. Arbetslöshetssiffran för kvinnor är för närvarande 23,1 %.
- Mindre än 35 % av befolkningen mellan 25–64 år har avslutad gymnasieutbildning. Det är vanligt att man lämnar skolan i förtid och det är mycket få vuxna som deltar i utbildning. Det finns inte någon övergripande strategi för livslångt lärande.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående förebyggande åtgärder och aktivering, bättre statistiska övervakningssystem, integrering av jämställdhetsperspektivet, livslångt lärande, anpassningsförmåga samt skatte- och bidragssystemen.

Spanien bör därför göra följande:

1. Fortsätta moderniseringen av de offentliga arbetsförmedlingarna för att göra dem effektivare och skynda på genomförandet av en förebyggande strategi som skall omfatta alla potentiella målgrupper. Dessa åtgärder bör bland annat innebära att man färdigställer det statistiska övervakningssystemet i enlighet med den nationella handlingsplanen och den gemensamma rapporten om sysselsättningen.
2. Förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet för att höja kvinnornas sysselsättningsgrad till EU:s genomsnitt inom en tidsram som med tanke på problemets omfattning, på ett lämpligt sätt svarar mot angelägenheten hos denna målsättning.
3. Utveckla och genomföra en konsekvent strategi med mål för livslångt lärande. Strategin skall omfatta grundläggande utbildning och fortbildning och skall syfta till att höja utbildningsnivån och få fler vuxna att delta i utbildningsverksamhet. Problemet med att många lämnar skolan i förtid bör särskilt uppmärksammas.
4. I samarbete med arbetsmarknadens parter fortsätta insatserna att anpassa anställningsförhållanden och även arbetslagstiftningen, samt utveckla nya former för arbetsorganisation genom att säkerställa en lämplig balans mellan flexibilitet och trygghet för hela arbetskraften.
5. Se över stimulerande respektive hämmande faktorer i skatte- och bidragssystemen i syfte att öka deltagandet på arbetsmarknaden och skapa en stabilare sysselsättning.

VI. FRANKRIKE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen fortsätter att förbättras. Det finns dock betydande strukturella problem kvar:

- Deltagandet i åldersgruppen 55–64 år är klart lägre än EU:s genomsnitt (28,3 % mot 35,9 %) och den nedåtgående trenden ändrades inte under 1999.
- Arbetslösheten har endast minskat litet och arbetslöshetsnivån (11,3 %) ligger över EU:s genomsnitt (10,8 %).
- Höga skatter på arbete.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagare i verksamhet, sänkt skattetryck på arbete samt förebyggande åtgärder och livslångt lärande.

Frankrike bör därför göra följande:

1. Förbättra insatserna för att förhindra att äldre arbetstagare tidigt drar sig tillbaka från arbetslivet genom att utarbeta en mer övergripande strategi med deltagande av arbetsmarknadens parter.
2. Fortsätta att driva och utvärdera politiska åtgärder för att minska skattetrycket på arbete, framför allt sådana åtgärder som avser arbetstagare med låg lön och utan utbildning.
3. Fortsätta genomförandet av individuella och tidigt insatta åtgärder för arbetslösa och i större utsträckning utnyttja sådana åtgärder för att förhindra arbetslöshet bland unga och vuxna.
4. Fortsätta insatserna för att modernisera arbetsorganisationen och noga följa upp vilka nettoeffekter genomförandet av lagstiftningen om 35 timmars arbetsvecka får. Vidta åtgärder för att göra fortbildningssystemet effektivare och främja en övergripande strategi för livslångt lärande.
5. Fortsätta genomförandet av konsekventa strategier som omfattar lagstiftning, skatteåtgärder och andra åtgärder och som är avsedda att minska den administrativa bördan för företag, samt utvärdera effekterna av pågående insatser för att skapa nya sysselsättningsmöjligheter för ungdomar.

VII. IRLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Irland har uppvisat utomordentliga resultat när det gäller ekonomi och sysselsättning. År 1999 överskred sysselsättningsgraden EU:s genomsnitt och arbetslösheten har fortsatt att minska för alla grupper. Denna utveckling tyder på en fortsatt åtstramning av arbetsmarknaden. Det finns emellertid fortfarande vissa strukturella problem:

- Liksom i vissa andra medlemsstater är det ett centralt problem för Irland att förhindra att det uppstår brist på arbetskraft och undvika det därmed förbundna löneinflationstrycket.
- Även om förvärvsfrekvensen bland kvinnor har ökat markant är den fortfarande under EU:s genomsnitt och klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning har endast minskat obetydligt mellan 1998 och 1999.

- På grund av den allt större bristen på arbetskraft är det viktigt för Irland att investera i utbildning både för anställda och arbetslösa. Irland är ett av de få länder där andelen arbetslösa som deltog i utbildningsåtgärder ökade, men samtidigt är antalet anställda som deltar i utbildning fortfarande bland de lägsta i EU.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och utarbetande av en strategi för internutbildning och livslångt lärande.

Irland bör därför göra följande:

1. Fortsätta den övergripande strategin för att se till att fler kvinnor blir sysselsatta, undanröja skattehinder och öka antalet barnomsorgsplatser samt vidta åtgärder för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.
2. Fortsätta och intensiviera satsningarna för att stödja produktivitetshöjningen och förbättra arbetskraftens kompetens och kvalifikationer genom att i större utsträckning betona internutbildning och ytterligare utveckla och fastställa mål för livslångt lärande.

VIII. ITALIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningen ökade under 1999 framför allt beroende på att bestämmelser om skatteincitament och flexibla arbetsvillkor antogs. Trots förbättringarna är flera strukturella problem på den italienska arbetsmarknaden fortfarande inte lösta, särskilt i fråga om den regionala obalansen.

- Den låga sysselsättningsgraden (52,5 %) är ca 10 procentenheter lägre än EU:s genomsnitt. Sysselsättningsgraden för äldre på 27,5 % är fortfarande låg.
- Sysselsättningsgraden för kvinnor ökade mer än för män, men är fortfarande bland de lägsta inom EU (38,1 %).
- Arbetslöshetsnivån sjönk till 11,3 % men ligger fortfarande 2 procentenheter över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten för personer i åldersgruppen 15–24 år var 12,4 %, vilket fortfarande är nästan 4 procentenheter högre än EU:s genomsnitt. Långtidsarbetslösheten minskade endast marginellt från 7,1 % av arbetskraften under 1998 till 6,9 % 1999.
- Det finns stora skillnader mellan könen när det gäller sysselsättning – ca 30 procentenheter – vilket är typiskt för arbetsmarknaden, särskilt i de södra delarna, och arbetslösheten för kvinnor (15,6 %) är nästan dubbelt så stor som arbetslösheten för män (8,7 %).
- De regionala skillnaderna är fortfarande mycket stora. Arbetslösheten i de centrala och norra delarna av landet är ca 6,5 % medan den är ca 22 % i de södra delarna.
- Den procentandel av arbetskraften som har avslutad gymnasieutbildning uppgår till 51,5 %, vilket kan jämföras med EU:s genomsnittliga nivå på 66 %. Endast 6,1 % av de vuxna deltar dock i utbildning vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 8,7 %.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående de politiska åtgärderna inom ramen för de fyra pelarna, skatte- och bidragssystemen, åtgärderna för förebyggande och aktivering, integreringen av jämställdhetsperspektivet, klyftorna mellan könen och det livslånga lärandet.

Italien bör därför göra följande:

1. Fortsätta att förbättra balansen när det gäller åtgärder inom de fyra pelarna genom att ytterligare stärka anställbarhetsåtgärderna, arbeta för att modernisera arbetsorganisationen och regelverket genom att utarbeta en övergripande jämställdhetsstrategi och fortsätta integreringen av jämställdhetsperspektivet.
2. Fortsätta att genomföra reformen av pensionssystemet genom den översyn som planeras till 2001 och se över andra bidragssystem för att minska flödet från arbetsmarknaden. Fortsätta med insatser för att minska skattetrycket särskilt för lågavlönade arbetstagare.
3. I samband med åtgärder för anställbarhet vidta ytterligare åtgärder för att förhindra att unga och vuxna blir långtidsarbetslösa. Sådana åtgärder kan omfatta att man fullt ut genomför reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna i hela landet, skyndar på införandet av systemet för arbetsmarknadsinformation samt fortsätter de nuvarande åtgärderna för att förbättra de statistiska övervakningssystemen.
4. Driva en aktiv arbetsmarknadspolitik och genomföra särskilda åtgärder för att minska de stora skillnaderna mellan könen när det gäller sysselsättning och arbetslöshet i syfte att ge kvinnor fler och bättre möjligheter till sysselsättning.
5. Anta och genomföra en konsekvent strategi med nationella mål för livslångt lärande. Arbetsmarknadens parter bör vara mer aktiva med att ge arbetstagarna mer utbildning.

IX. LUXEMBURG

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Luxemburg har arbetsmarknadssituationen varit gynnsam under 1999 och situationen har underbyggts av en kraftig ekonomisk tillväxt och den högsta sysselsättningsökningen i EU (4,8 procentenheter). Arbetslöshetsnivån fortsatte att sjunka och är fortfarande den lägsta i EU (2,3 %). Det kan dock konstateras att det finns vissa strukturella problem:

- Den totala nationella sysselsättningsgraden är mycket låg trots en mycket god sysselsättningssituation och ett stort antal gränsarbetare. Sysselsättningsciffrorna är speciellt låga för arbetstagare över 55 år (26,3 %) och kvinnor (48,5 %), även om båda siffrorna har stigit sedan 1998.
- Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning är bland de största i EU, närmare bestämt 25,9 procentenheter.
- Utbudet på kvalificerad inhemsk arbetskraft är otillräckligt.
- Andelen sysselsatta vuxna som deltar i fortbildning är fortfarande mycket liten (5,3 %).

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den sociala dialogen, äldre arbetstagares och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden samt livslångt lärande.

Luxemburg bör därför göra följande:

1. Uppmuntra arbetsmarknadens parter att föra en konstruktiv dialog, vilket krävs för att de sysselsättningsstrategier som anges i den nationella handlingsplanen skall bli en framgång.
2. Fortsätta insatserna och genomföra åtgärderna för att öka de äldre arbetstagarnas och kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden, inbegripet en översyn av skatte- och bidragssystemen samt vidta åtgärder för att främja integreringen av jämställdhetsperspektivet.
3. Fortsätta att genomföra ramlagstiftningen om kontinuerlig yrkesbildning och utarbeta och genomföra åtgärder för att öka deltagandet i utbildning samt fastställa mål på detta område.

X. NEDERLÄNDERNA

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningstillväxten var god i Nederländerna under 1999 och sysselsättningsgraden ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att minska under 1999 till 3,3 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande vissa strukturella problem:

- Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt lågkvalificerade och äldre arbetstagare samt etniska minoriteter.
- Ett stort antal personer i arbetsför ålder står utanför arbetsmarknaden på grund av invaliditetsförmåner och andra typer av bidrag.
- Man kan konstatera en begynnande brist på arbetskraft och ett därmed förbundet löneinflationstryck.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen samt det statistiska övervakningssystemet.

Nederländerna bör därför göra följande:

1. Fortsätta att samarbeta med arbetsmarknadens parter för att minska de faktorer i bidragssystemen som kan motverka människors deltagande på den öppna arbetsmarknaden, framför allt när det gäller personer med invaliditetsförmåner, och som kan skapa fattigdomsfällor.
2. Fortsätta förbättringen av det statistiska systemet så att man kan få fram åtgärds- och resultatindikatorer tillräckligt tidigt för att de skall kunna utnyttjas för övervakningen och utvärderingen av den förebyggande strategin som håller på att genomföras.

XI. ÖSTERRIKE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Resultaten på den österrikiska arbetsmarknaden förbättrades under förra året och den totala sysselsättningsgraden uppgick till 68,2 % (59,7 % för kvinnor), vilket ligger nära det mål på 70 % som fastställdes av Europeiska rådet i Lissabon och gott och väl över EU:s genomsnitt. Den totala arbetslösheten minskade till 3,8 % under 1999 och är tillsammans med ungdoms- och långtidsarbetslösheten bland de lägsta i EU. Trots de övergripande goda resultaten finns det fortfarande vissa strukturella problem på arbetsmarknaden:

- Det totala skattetrycket ligger över genomsnittet och skattetrycket på arbete ökade under perioden 1994–1998. Att lönebikostnadernas andel av BNP förväntas sjunka med ca 0,4 procentenheter före 2003 är ett första steg i rätt riktning.

- Klyftan mellan könen är fortfarande stor vad gäller sysselsättning och arbetslöshet, trots att sysselsättningsgraden för kvinnor ligger över EU:s genomsnitt.
- Sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare ligger under EU:s genomsnitt och arbetslösheten bland personer i åldersgruppen över 50 år är fortfarande hög.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagares anställbarhet, integrering av jämställdhetsperspektivet och beskattning av arbete.

Österrike bör därför göra följande:

1. Göra mer för att markant sänka det starka skattetrycket på arbete, särskilt med inriktning på grupper som har problem på arbetsmarknaden.
2. Fullfölja en övergripande strategi för att minska den ännu betydande klyftan mellan könen vad gäller sysselsättning, bland annat genom att vidta åtgärder som bidrar till att minska löneskillnaderna och gör det lättare att förena yrkesliv och familjeliv.
3. Fortsätta insatserna för att reformera systemen för förtidspensionering och vidta andra åtgärder för att äldre skall stanna kvar i arbetslivet längre och uppnå en betydligt högre sysselsättningsgrad bland äldre arbetstagare.

XII. PORTUGAL

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen förbättrades ytterligare under 1999 vilket bekräftade den föregående årets positiva trend. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta i EU och långtidsarbetslösheten har minskat snabbt. Det finns dock strukturella svagheter på arbetsmarknaden och därför måste åtgärder vidtas:

- Arbetskraftens genomsnittliga kompetensnivå är låg. Endast 21,2 % har avslutat minst gymnasieutbildning, vilket kan jämföras med den genomsnittliga nivån på 66 % i Europeiska unionen. Deltagandet i utbildning uppgår till 3,6 % och ligger också det under EU:s genomsnitt på 8,7 %, och 45 % av personerna i åldersgruppen 18–24 år har slutat skolan i förtid.
- Det finns stora möjligheter att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn, vilket framgår av att sysselsättningsgraden i tjänstesektorn är 36,2 %, och det är nödvändigt att fortsätta en konsekvent strategi för att främja företaget.
- Arbetsmarknadens parter måste göra stora insatser för att man skall kunna anta de stora utmaningarna på den portugisiska arbetsmarknaden, framför allt den låga kompetensnivån, moderniseringen av arbetsorganisationen och anställningsförhållanden.
- För att uppnå en övergripande förbättring av kvinnornas situation på arbetsmarknaden behövs det en mer balanserad fördelning av kvinnor och män, särskilt när det gäller olika sektorer.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående utbildning, minskade administrativa bördor för företagen, partnerskap, könssegregering och tillgång till barnomsorg.

Portugal bör därför göra följande:

1. Fortsätta ansträngningarna för att utarbeta och genomföra en övergripande strategi för livslångt lärande i vilken man också tar itu med problemet att personer lämnar skolan i förtid och fastställer tydliga mål och lämpliga tillvägagångssätt. Det bör ägnas särskild uppmärksamhet åt utbildningens kvalitet för att kompetensbrister skall kunna undvikas.
2. Fortsätta insatserna för att minska den administrativa bördan för företagen, utnyttja möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn och främja arbetstillfällen som kräver hög och medelhög kompetens inom tjänstesektorn.
3. Fortsätta insatserna för att genomföra en partnerskapsstrategi och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida, framför allt när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, anpassning av anställningsförhållandena och av arbetslagstiftningen samt fortbildning.
4. Fortsätta ansträngningarna för att arbetstagare skall kunna förena yrkesliv och familjeliv genom att utvidga barnomsorgen och undersöka möjligheter att främja en balanserad fördelning av kvinnor och män inom olika sektorer.

XIII. FINLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Även om den ekonomiska tillväxten i Finland varit stark under de senaste fem åren finns fortfarande vissa strukturella problem:

- Den totala arbetslöshetsnivån är fortfarande hög (10,2 %) och arbetslösheten är företrädesvis strukturell. Ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten för personer över 50 år är fortfarande ett stort problem.
- Genom de initiativ som nyligen tagits har Finland gjort framsteg när det gäller att minska skattetrycket på arbete, men skattenivån ligger fortfarande över EU:s genomsnitt.
- Finland hotas av kompetensbrist inom flera sektorer (både när det gäller lågkvalificerat och högkvalificerat arbete) och det råder ett allmänt behov av att mobilisera arbetskraften genom aktiva arbetsmarknadsåtgärder av bra kvalitet.
- De regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning är fortfarande betydande.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen, skatterna på arbete och könssegregering inom yrken och sektorer på arbetsmarknaden.

Finland bör därför göra följande:

1. Fortsätta att ompröva de befintliga skatte- och bidragssystemen för att öka incitamenten för att arbeta och anställa samt koncentrera åtgärderna för livslångt lärande till äldre för att de skall stanna i arbetslivet längre.
2. Fullfölja de nyligen tagna initiativen för att minska skatten på arbete med vederbörlig hänsyn till de rådande ekonomiska villkoren och situationen på arbetsmarknaden.
3. Övervaka och bedöma den nuvarande omfattningen av könssegregeringen inom yrken och sektorer på arbetsmarknaden mot bakgrund av en strategi för att integrera jämställdhetsperspektivet.

XIV. SVERIGE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sverige har en av de högsta sysselsättningsgraderna i EU och har nyligen förbättrat resultaten vad gäller att skapa nya arbetstillfällen. Under 1999 minskade arbetslösheten till 7,2 %. Det finns dock fortfarande flera strukturella problem på arbetsmarknaden:

- Skattetrycket på arbete är fortfarande mycket högt, framför allt när det gäller relativt lågkvalificerad arbetskraft och lågavlönade. Sverige har fortfarande de högsta skattesatserna för anställda i EU: 52,7 % under 1998 vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 39,2 %.
- Ett stort antal personer i arbetsför ålder är beroende av bidrag.
- Kompetensbrist, framför allt på regional nivå, har blivit en faktor som hämmar den ekonomiska tillväxten och den regionala utvecklingen.
- Den nuvarande segregeringen mellan män och kvinnor inom olika yrken och sektorer är fortfarande ett problem trots att jämställdhetspolitiken är väl utvecklad.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatter på arbete och integrering av jämställdhetsperspektivet.

Sverige bör därför göra följande:

1. Öka insatserna, bland annat fastställa mål med beaktande av det nationella läget, för att minska det höga skattetrycket på arbete, framförallt för låginkomsttagare.
2. Införa fler politiska åtgärder för att ytterligare anpassa stöd- och bidragssystemen så att det finns tillräckliga incitament för att arbeta.
3. Övervaka och bedöma den nuvarande segregeringen inom olika yrken och sektorer på arbetsmarknaden, som ett led i de reformer för att integrera jämställdhetsperspektivet som inleddes 1999.

XV. FÖRENADE KUNGARIKET

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Förenade kungariket var sysselsättningstillväxten gynnsam under 1999 och sysselsättningsgraden för män och kvinnor ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att sjunka under 1999 och ligger nu på 6,1 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande betydande strukturella problem:

- Andelen unga och vuxna som blir långtidsarbetslösa (17 % respektive 11 %) ligger fortfarande över siffrorna för de medlemsstater som uppvisar bäst resultat.

- Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det fortfarande vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt i hushåll där ingen arbetar och bland mindre gynnade grupper, och till ett antal geografiska områden. Problemen med ensamstående föräldrar som inte är sysselsatta består.
- Det råder kompetensbrist i vissa sektorer, framför allt på området informationsteknik. Ett allmänt problem i Förenade kungariket är den låga grundutbildningsnivån.
- Även om löneskillnaderna mellan könen minskar är de fortfarande stora jämfört med EU:s genomsnitt. Klyftan mellan könen när det gäller hur föräldraskap påverkar sysselsättningen är också den största i Europa, vilket tyder på att det är viktigt att tillhandahålla tillräcklig barnomsorg till en rimlig kostnad.
- Den nuvarande segregeringen mellan män och kvinnor inom yrken och sektorer är större än EU:s genomsnitt.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående anpassningsförmåga, löneskillnaderna mellan män och kvinnor, barnomsorg, en förebyggande strategi för arbetslösa och livslångt lärande.

Förenade kungariket bör därför göra följande:

1. Förbättra balansen när det gäller genomförandet av riktlinjerna så att insatserna för att modernisera arbetsorganisationen förstärks och blir mer synliga, framför allt genom att främja partnerskap på arbetsmarknaden på alla lämpliga nivåer.
 2. Fortsätta insatserna för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor och vidta åtgärder för att förbättra tillhandahållandet av barnomsorg för att göra det lättare för kvinnor och män med föräldrans ansvar att arbeta. Ensamstående föräldrars behov bör få särskild uppmärksamhet.
 3. Erbjud fler vuxna arbetslösa aktiva arbetsmarknadsåtgärder innan de varit arbetslösa i tolv månader så att fler människor blir föremål för aktiva åtgärder och komplettera det stöd som utbetalas till arbetssökande (Jobseekers' Allowance Regime).
 4. Intensifiera insatserna för att genomföra initiativ som gäller livslångt lärande, framför allt insatserna för att förbättra den allmänna grundutbildningsnivån, och visa hur de grupper som traditionellt är motvilliga att utnyttja utbildningsmöjligheter eller som inte kan hitta lämpliga alternativ kan få tillgång till utbildning.
-